

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 58/15

V Luxembourggu, 21. maja 2015

Sodba v zadevi C-352/13
Cartel Damage Claims (CDC) Hydrogen Peroxide SA / Akzo Nobel NV in
drugi

Oškodovanci nezakonitega omejevalnega sporazuma lahko zahtevajo odškodnino za nastalo škodo pri sodišču kraja stalnega prebivališča enega od udeležencev kršitve

Umik tožbe oškodovanca proti enemu od udeležencev s sedežem v kraju sodišča načeloma ne vpliva na pristojnost tega sodišča za odločanje o tožbah proti drugim udeležencem

Uredba Bruselj I¹ določa, da morajo biti osebe s stalnim prebivališčem v državi članici načeloma tožene pred sodišči te države. Vendar, kadar je več toženih strank, je mogoče eno izmed njih tožiti tudi pred sodiščem kraja, kjer ima ena od njih stalno prebivališče, če so tožbeni zahtevki med seboj tesno povezani in je tako smotrno o njih odločati skupaj, da bi se izognili tveganju nezdržljivih sodnih odločb, izdanih v različnih državah članicah.

Ta spor se nanaša na odločbo z dne 3. maja 2006, v kateri je Komisija ugotovila, da so družbe, ki dobavljajo vodikov peroksid in natrijev perborat, sodelovale pri omejevalnem sporazumu v nasprotju s konkurenčnim pravom Unije². Na tej podlagi je bilo nekaterim od teh družb naloženo plačilo glob.

Cartel Damage Claims Hydrogen Peroxide SA (v nadaljevanju: družba CDC) je belgijska družba, ki ji je več podjetij, ki delujejo v sektorju pridelave celuloze in papirja, odstopilo svoje pravice do odškodnine za izgube, nastale zaradi omejevalnega sporazuma.

Družba CDC je marca 2009 vložila odškodninsko tožbo pri Landgericht Dortmund (deželno sodišče v Dortmundu, Nemčija) proti šestim družbam³, ki jim je Komisija naložila plačilo glob. Ker imajo te družbe sedež v različnih državah članicah, je družba CDC v svoji tožbi navedla, da so nemška sodišča pristojna za odločanje v zvezi z vsemi toženimi strankami, saj je imela ena izmed njih, namreč družba Evonik Degussa GmbH, svoj sedež v Nemčiji.

Družba CDC je septembra 2009 umaknila svojo tožbo proti družbi Evonik Degussa zaradi sklenitve poravnave.

Druge družbe, na katere se nanaša tožba družbe CDC, izpodbijajo mednarodno pristojnost nemškega sodišča. Trdijo, da so dobavne pogodbe, sklenjene z oškodovanimi družbami, vsebovale dogovore o določitvi pristojnosti sodišč v primeru spora na podlagi pogodb. Landgericht Dortmund je zaradi dvomov o svoji mednarodni pristojnosti Sodišču predložilo več vprašanj glede razlage Uredbe Bruselj I.

Sodišče je v današnji sodbi razsodilo, prvič, da v odločbi Komisije z dne 3. maja 2006 niso določeni pogoji za morebitno civilno odgovornost družb, ki so sodelovale v zadevnem omejevalnem sporazumu, saj so ti pogoji določeni v nacionalnem pravu vsake države članice. Sodišče dodaja, da ker se nacionalni predpisi v zvezi s tem lahko razlikujejo, obstaja tveganje

¹ Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).

² Odločba Komisije C(2006) 1766 final z dne 3. maja 2006, v zadevi COMP/F/38.620 – Vodikov peroksid in perborat (UL L 353, str. 54).

³ Gre za družbe Evonik Degussa GmbH (Nemčija), Akzo Nobel NV (Nizozemska), Solvay SA (Belgija), Kemira Oyj (Finska), Arkema France SA (Francija) in FMC Foret SA (Španija).

nezdružljivih odločb, če bi oškodovanec omejevalnega sporazuma tožbe vložil pred sodišči različnih držav članic. V zvezi s tem Sodišče poudarja, da **je ob obstoju takšnega tveganja na podlagi Uredbe mogoče zoper več toženih strank s sedežem v različnih državah članicah vložiti tožbo pri enem samem sodišču**. Poleg tega morajo družbe, ki so sodelovale pri nezakonitem omejevalnem sporazumu, pričakovati, da bo zoper njih stekel postopek pred sodišči države članice, v kateri ima ena od njih sedež.

V istih okoliščinah Sodišče navaja, da **umik tožbe tožeče stranke proti edini izmed sotoženih strank, ki ima sedež v državi članici na območju pristojnosti sodišča, ki odloča v zadevi, načeloma ne vpliva na njegovo pristojnost odločanja o tožbah proti drugim sotoženim strankam**. Vendar se določba Uredbe, na podlagi katere je mogoče tožiti več toženih strank pri istem sodišču, ne sme zlorabljati. V obravnavanem primeru bi bilo tako, če bi se ugotovilo, da sta družbi CDC in Evonik Degussa namerno preložili sklenitev njune poravnave na čas po vložitvi tožbe zgolj z namenom, da bi vzpostavili sodno pristojnost v Nemčiji za druge udeležence omejevalnega sporazuma.

Dalje, Sodišče pojasnjuje, da ima **oseba, ki je oškodovana zaradi omejevalnega sporazuma, alternativno možnost vložitve** odškodninske tožbe proti več družbam, ki so sodelovale pri kršitvi, **bodisi pri sodišču v kraju, kjer je bil sklenjen omejevalni sporazum ali specifični dogovor v zvezi s tem omejevalnim sporazumom bodisi pri sodišču kraja, kjer je nastala škoda**. Ta kraj je treba opredeliti za vsakega oškodovanca posebej in je načeloma kraj njegovega sedeža. Sodišče poudarja, da je pri sodišču, določenem na ta način, mogoče vložiti tožbo proti enemu udeležencu omejevalnega sporazuma ali več udeleženi družbam. Ker pa je pristojnost tega sodišča omejena na škodo, ki jo je utrpelo podjetje, katerega sedež je na območju njegove pristojnosti, bi tožeča stranka, kot je družba CDC, na katero se navezuje več odškodninskih terjatev več podjetij, če se namerava sklicevati na takšno pristojnost, morala vložiti ločene zahteve za nadomestilo škode za vsako od teh podjetij pri sodiščih v kraju, kjer imajo sedež.

Tretjič, Sodišče meni, da je **sodišče, ki mu je zadeva predložena, načeloma vezano na dogovor o pristojnosti**, ki izključuje uporabo posebnih določb Uredbe glede več sotoženih strank, kot tudi glede njihove deliktne oziroma kvazideliktne odgovornosti. Vendar Sodišče poudarja, da **za spore glede odškodnine, ki izhaja iz nezakonitega omejevalnega sporazuma, ne morejo veljati dogovori o pristojnosti, razen če je oškodovanec soglašal s takimi dogovori**.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793